

Številka: Up-1036/16-11
U-I-219/16-6
Datum: 18. 12. 2018

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus pobude in ustavne pritožbe Marie Ann Prelog, Ljubljana, na seji 18. decembra 2018

sklenilo:

- 1. Ustavna pritožba zoper sodbo Upravnega sodišča št. I U 1804/2014 z dne 12. 5. 2015 v zvezi z odločbo Ministrstva za finance št. DT 499-10-569/2014 z dne 25. 9. 2014 se ne sprejme.**
- 2. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti 88. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 111/13, 90/14, 91/15, 63/16 in 69/17) se zavrže.**

OBRAZLOŽITEV

1. Ministrstvo za finance je zavrnilo pritožnični zahtevi za ugotovitev ničnosti odločbe o odmeri davka na nepremično premoženje večje vrednosti in za odpravo navedene odločbe po nadzorstveni pravici. Upravno sodišče je zavrnilo tožbo. Vrhovno sodišče je revizijo zavrglo, ker niso bili izpolnjeni pogoji za dovoljenost revizije.

2. Z ustavno pritožbo pritožnica izpodbija odločbo Ministrstva za finance in sodbo Upravnega sodišča ter zatrjuje kršitev pravic iz 14., 25. in 33. člena Ustave. Meni, da so bili davčni zavezanci, ki jim je bil odmerjen davek na nepremično premoženje večje vrednosti, brez razumnega in stvarno utemeljenega razloga neenako obravnavani, saj so bili posamezniki, ki so vložili pritožbo, četudi brez utemeljenih razlogov, bistveno

ugodnejše obravnavani v primerjavi s tistimi, ki so zaupali v pravno državo, spoštovali odločbo o odmeri davka in odmerjeni davek plačali in pritožbe niso vložili. V postopku odločanja o zahtevi za odpravo odločbe po nadzorstveni pravici naj bi ji bila kršena (oziroma dejansko izvotljena) pravica do pravnega sredstva, saj ni mogla učinkovito braniti svojih pravic. Pritožnica meni, da bi moralo obstajati izredno pravno sredstvo, s katerim bi lahko odpravila nastale posledice. Dokler tako sredstvo ni vzpostavljeno, pa bi to moralo po uradni dolžnosti storiti ministrstvo. Kršena naj bi ji bila tudi pravica do zasebne lastnine, saj je plačala davek, ki naj bi bil odmerjen v nasprotju z Ustavo, zaradi česar naj bi bilo neupravičeno zmanjšano njeno premoženje.

3. Pritožnica vlaga tudi pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti 88. člena Zakona o davčnem postopku (v nadaljevanju ZDavP-2). Ta naj v neskladju z 2., 14., 25. in 33. členom Ustave ne bi zagotavljal možnosti, da bi davčni zavezanci zahtevali odpravo odmerne odločbe in nastalih posledic po nadzorstveni pravici zaradi naknadne protiuštavnosti pravne podlage, ki je bila podlaga za odmero davka, oziroma naj ne bi omogočal, da bi davčni organ v takem primeru po uradni dolžnosti po nadzorstveni pravici odpravil odmerni odločbo in nastale posledice. Navedena pravna praznina naj bi povzročala neenako obravnavo davčnih zavezancev, ki so bili z vidika obveznosti plačila davka v enakem položaju, saj je v času odmere davka za vse veljala ista pravna podlaga. Vsem je bil davek odmerjen, vrnjen pa naj bi bil le tistim, pri katerih postopek za odmero davka še ni pravnomočno zaključen (in to samo zato, ker so z vlaganjem pritožb oziroma tožb v upravnem sporu neupravičeno zavlačevali postopek in odlagali trenutek nastopa pravnomočnosti).

4. Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS) (1. točka izreka).

5. Izpodbijani 88. člen ZDavP-2 ne učinkuje neposredno. V takšnih primerih se lahko pobuda vložijo šele po izčrpanju pravnih sredstev zoper posamični akt, izdan na podlagi izpodbijanega predpisa, hkrati z ustavno pritožbo, pod pogoji iz 50. do 60. člena ZUstS. To stališče Ustavnega sodišča je podrobneje obrazloženo v sklepu št. U-I-275/07 z dne 22. 11. 2007 (Uradni list RS, št. 110/07, in OdlUS XVI, 82). Predpostavka za vložitev tako ustavne pritožbe kot pobude v takih primerih je vsebinsko izčrpanje pravnih sredstev. To pomeni, da mora pobudnik trditve o domnevni protiuštavnosti ureditve, na podlagi katere temelji odločitev v njegovem primeru, uveljavljati že v postopku pred pristojnimi sodišči (tako že v sklepu Ustavnega sodišča št. U-I-330/05, U-I-331/05, U-I-337/05 z dne 18. 10. 2007, Uradni list RS, št. 101/07, in OdlUS XVI, 79). V obravnavani zadevi je bilo ugotovljeno, da pobudnica ni izkazala, da bi očitke o protiuštavnosti izpodbijane določbe, na kateri temelji odločitev v njenem primeru, v postopku pred Upravnim in Vrhovnim sodiščem izčrpala po vsebini. Zato je Ustavno sodišče pobudo zavrglo (2. točka izreka).

6. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi drugega odstavka 55.b člena in tretjega odstavka 25. člena ZUstS v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice

in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Rajko Knez, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in Marko Šorli. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat
Predsednica

zanjo

dr. Etelka Korpič – Horvat
Podpredsednica